

НАША ПІСНЯ.

ЗБІРНИК
НАРОДНІХ ПІСЕНЬ.

ВИДАВНИЦТВО
"ВСЕСВІТ"
1920 р.

СЕРІЯ УКРАЇНСЬКА
ПРАГА-КИЇВ
ЧИС. 8.

НАША ПІСНЯ.

ЗБІРНИК
НАРОДНІХ ПІСЕНЬ.

ВИДАВНИЦТВО
„ВСЕСВІТ“
1920 р.

СЕРІЯ УКРАЇНСЬКА
ПРАГА-КИЇВ.
ЧИС. 8.

Друкарня Політики в Празі.

Передмова.

Цей збірничок українських пісень призначено для народніх хорів, які здебільшого співають без нот, з голосу. Тим то пісень не подано в формі гармонізованих, а зазначено лише саму мелодію.

Уміщені в збірничку пісні співаються в різних місцях широкої України, через те вони помітно відрізняються поміж собою і музичним характером, і своєю музичною вартістю. Але, при виборі пісень упорядчики найбільш міркували над тим, щоб подати ті пісні, які стали широко відомими на Україні й надаються до масового співання.

До пісень народніх додано й деякі твори штучні (напр. „До волі з неволі“ або „Ви жертвою впали“), бо ці пісні добре знані на Україні й подобаються нашим людям.

Уміщені тут деякі пісні з маршовим темпом, надаються до січових походів та вправ.

Темп пісні (швидкість виконання) — річ незвичайно важна, а тим часом в цьому наші співаки дуже часто допускаються прикрих помилок. Для того подаємо тут означення темпів в послідовному порядку, починаючи з найшвидчого темпа й кінчаючи найповільнішим. Посередині між швидкими й повільними темпами стоїть „*Andante*“. Швидкість тактів цього темпа більш — менш відповідає тому, як бється живчик у жилах дорослої людини (пульс). Тоб то, коли число тактів (лічби) покладемо на одну хвилину для темпа „*Andante*“ — 70-80, то для найшвидчого темпа число буде 130, а для найповільнішого — 40.

Важніші темпи такі:

Prestissimo.

Presto (ч. 27).

Allegro (ч. 20, 30, 31).

Allegretto (ч. 22, '25, 26, 27, 28, 29).

Andantino (ч. 18).

Andante moderato (ч. 11, 14).

Marciale (alla marcia) (ч. 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 23, 24).

Andante (ч. 2, 13, 15, 19, 21, 26, 32).

Maestoso (ч. 1, 12).

Andante sostenuto (ч. 2?).

Adagio.

Grave (ч. 16, 17).

Lento.

Largo.

Тому, хто буде керувати хором, треба знати, що зазначити темп (вимахом руки чи палочки) необхідно в той спосіб, щоб він відповідав формі такта (напр. при $\frac{4}{4}$ тактах — чотири рухи рукою, при $\frac{3}{4}$ — три і т. д.), але ж ні в якому разі не збігався б з поділом слова на склади, бо це противно почуттю ритмики, яке має людина з народження.

1. Ще не вмерла Україна.

Слова П. Чубинського.

Музика Вербицького.

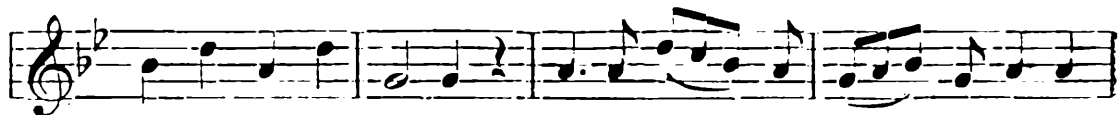
Maestoso.

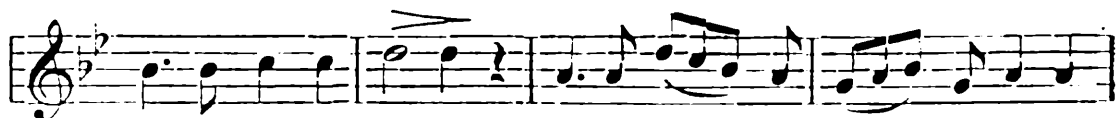
Ще не вмер - ла У - кра - ї - на, ні сла - ва ні

во - - ля, ще нам бра - тя мо - ло - ді - ї

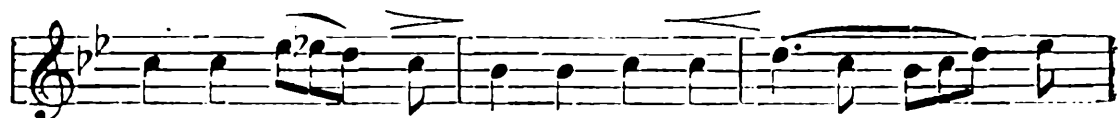
усьміхнеться до - ля. Згинуть на - ші во - роженьки

як ро - са на сон - ці, за - па - ну - єм і - ми братя

у сво - їй сто - рон - - ці. Ду - шу ті - ло

ми по - ло - жим за на - шу сво - бо - - - ду

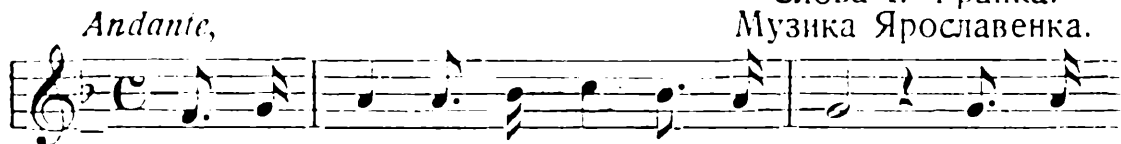

і по кажем, що ми бра - ти козаць - ко - го ро - ду!

*) Останніх 8 тактів співається при повторенні далеко скорше, темпо немов *Allegretto*.

2. Не пора.

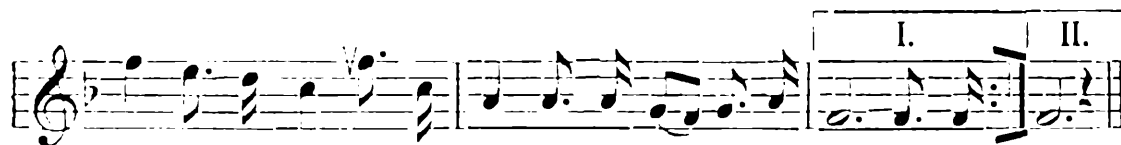
Слова І. Франка.
Музика Ярославенка.

Не по - ра, не по - ра, не по - ра Мо-ска-

ле-ви Ля-хо-ви служить. До-вер - шилась У - кра - ї - ни

крив-да стара. Нам по - ра для У - кра - ї - ни жить. Довер- жить.

Не пора, не пора, не пора,
За драпіжників лить свою кров,
І любити царя, що наш люд обдира, } 2 рази.
Для України наша любов.

Не пора, не пора, не пора,
В рідну хату вносити роздор,
Най пропаде незгоди проклята мара! } 2 рази.
Під України єднаймося прапор!

Бо пора се великая єсть!
У завзятій, важкій боротьбі
Ми поляжем, щоб волю і славу і честь,
Рідний Краю, здобути тобі.

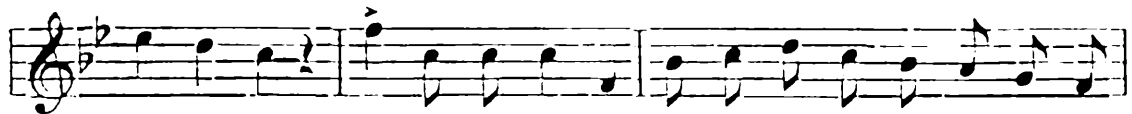

3. Гей там на горі Січ іде!

Слова К. Трильовського.
Народня мелодія.

Гей! там на го - рі Січ і - де, Гей! там на го - рі

Січ і - де, Гей! там на го - рі на - ше славне то - ва - ри - ство

Гей! ма - ше - ру - є раз, два три.

Гей! на переді кошовий,
Гей! як той орел степовий,
Гей! як той орел, наше славне товариство
Гей! машерує раз, два, три!

Гей! а по заду осавул,
Гей! твердий хлопець, як той мур,
Гей! твердий хлопець, наше славне і. т. д.

Гей! а по боках четарі,
Гей! то сторожі огневі,
Гей! то сторожі, наше славне і. т. д.

Гей! атамане, батьку наш,
Гей! веди, батьку, вперед нас,
Гей! веди, батьку, наше славне і. т. д.

Гей! молод хлопче, позір май!
Гей! та до Січи приставай,
Гей! та до Січи, наше славне і. т. д.

Гей! наша Січа дорога,
Гей! як та мати всім одна,
Гей! як та мати, наше славне і. т. д.

Гей! повій вітре з наших гір,
Гей! на прапор наш, на топір,
Гей! на прапор наш, наше славне і. т. д.

Гей! повій вітре із степів,
Гей! дай нам силу козаків,
Гей! дай нам силу, наше славне і. т. д.

Гей! дай нам силу, відвагу,
Гей! Україні на славу,
Гей! Україні, наше славне і. т. д.

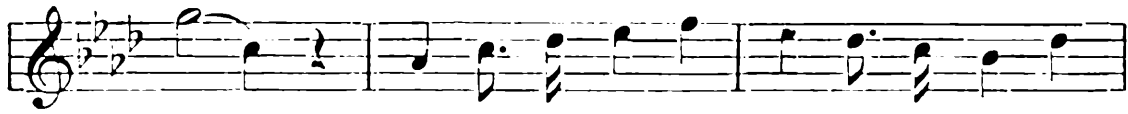
4. Гей не дивуйте!

Tempo di marcia.

Народня пісня.

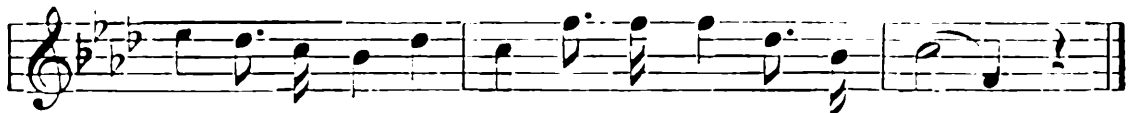
Гей! не дивуйте, до-брі - ї лю-де, що на Вкра-ї - ні пов-

ста-ло: Там за Да - ше-вим, під Со - ро - ко - ю

множество Ля-хів про - па - ло; Там за Да - ше-вим,

під Со-ро-ко-ю множество Ля-хів про-па-ло.

Гей! Перебийніс просить не много,
Сімсот козаків з собою, —
Рубає мечем голови з плечей,
А решту топить водою.

Ой, пийте, Ляхи, води — калюжі,
Води болотянії;
А що пивали на тій Україні
Вина та меди ситнії...

Дивують панки, вражії синки,
А що козаки вживають:
Вживають вони шуку рибаху,
Ще й саламаху з водою.

Ой, чи бач, Ляше, що наш Хмельницький
На Жовтім піску підбився?
Од нас, козаки, од нас, юнаки,
Ні оден Ляшок не вкрився.

Ой, чи бач, Ляше, як козак пляше
На сивім коню горою?
З мушкетом стане, аж серце вяне,
А лях од жаху вмирає.

Ой, чи бач, Ляше, що по Случ наше,
По костянуу могилу?
Як не схотіли, забунтували,
Та й утеряли Україну.

Ой, та зависли Ляшки, зависли,
Як чорна хмара на Вислі;
Не попустимо Ляхів із Польщі,
Поки нашої жизности.

Гей! ну козаки, гей! та у скоки,
Та заберімося в боки:
Загнали Ляшків геть аж за Вислу,
Не вернуться і в три роки...

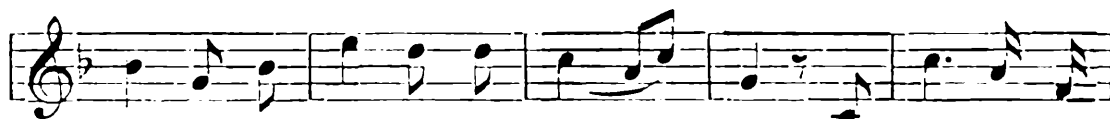
5. До волі з неволі!

Tempo di marcia.

Муз. Ярославенка.

До во - лі зне - во - лі зри - вай - ся ле - ти! Чи

ба - чиш, всьо не - бо па - ла - є! По - жар бє, як

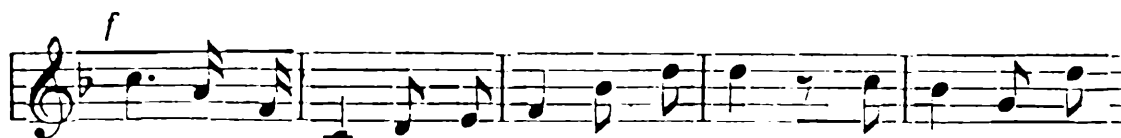
мо - ре, на на - ші ха - ти! Про - кля - тий, хто ни - ні дри -

ма - є як сла - но бу - ва - ло ко - заць - кі си -

ни бо - ро - лись до смер - ти за - ги - ну. Так

бу - де - мо, бра - ття, бо - ро - тись і ми, за на - шу свя -

ту У - кра - ї - ну! Як ну.

Гей хлопці-молодці, не гайтесь, спішіть,
Ставайте при нашім прапорі!
Тарас на нас кличе: кайдани порвіть,
І кривду втопіть в Чорнім морі!

Чи мало терпіли покірні батька?
Терпіти вже нам надоїло,
Свободу лиш ділом здобудемо ми,
Тож, браття, берімся за діло!

6. Марш Гайдамаків.

Marciale.

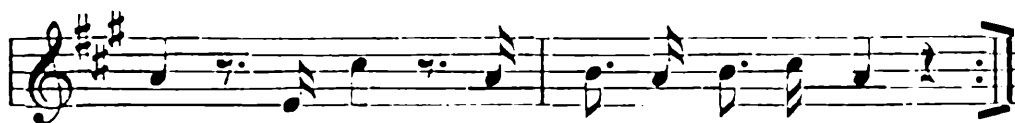
Слова К. Малицької.
Музика Ярославенка.

Ми гай - да - ма - ки ми всі од - на - кі, ми не на - ви - дим

ляць - ко - є ярмо. Йшли ді - ди на му - ки, підуть і правнуки, ми

за на - род жи - тя сво - є да - мо.

Знай лютий враже, сотня поляже,
Тисяч натомість стане до борби, —
І з кайдан, недолі до життя на волі,
Повстануть знов подоптані раби.

Наша присяга: правда, відвага,
Пімста за кривди люта і страшна,
Бо ми гайдамаки, местники однакі,
Що нам і смерть за правду не страшна...

7. Гей Січ іде!

Tempo di marcia.

Слава І. Франка.
Народна мельодія.

Гей Січ і-де красен мак цвите! Ко-му при-кре на-ше ді-ло,

нам во-но свя-те, ко-му прикре наше діло, нам во-но святе.

Гей Січ іде,
Топірцями брень!
Кому люба чорна пільма,
А нам ясний день.

Гей Січ іде,
Мов пчола гуде...
Разом руки, разом серця,
І гаразд буде.

Гей Січ іде,
Підківками брязь!
В нашій хаті наша воля,
А всім зайдам зась!

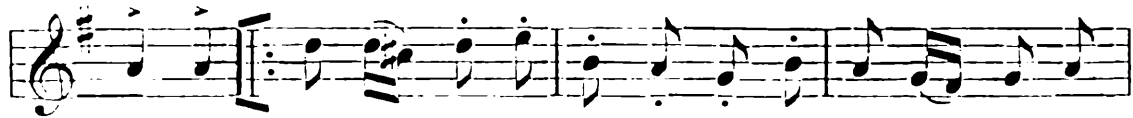
8. Максим козак Залізник.

Tempo giusto di marcia.

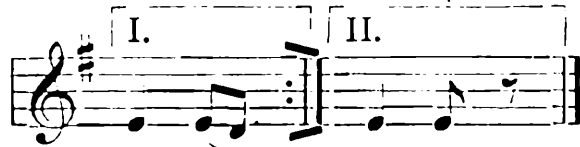
Народня пісня.

Ма-ксим ко - зак За - лі - зник, ко-зак з за - по-

ро-жа, як ви - ї - хав на-Вкра - ї - ну, як пов - на - я

ро - жа- ро - жа.

Зібрав війська сорок тисяч
В місті Жаботині,
Обступили город Умань
У одній годині.

Обступили город Умань,
Поробили шанці;
Як вдарили з семи гармат
У середу вранці.

Як вдарили з семи гармат
У середу вранці,
Накидали у годину
Ляхів повні шанці.

Не одна людська вдова
З города втікала;
Не одна бідна мати
Із дітьми прощалась.

9. Засвистали козаченьки.

Tempo di marcia.

Народна пісня.

За-свис-та - ли ко - за - чень-ки в по-хід о пів-

но - чи, ви - пла - ка - ла Ма - ру - сень - ка

сво - ї яс - ні о - чи. о - чи.

„Не плач, не плач, Марусенько,
Не плач, не журися,
А за свого миленького
Богу помолися“.

Стоїть місяць над горою,
Та сонця немає,
Мати сина в доріженьку
Слізно провозає.

„Пращай, милий мій синочку,
Та не забарися,
За чотири неділеньки
До дому вертайся!“

„Ой радби я матусенько,
Скорійше вернуться,
Та щось кінь мій вороненький.
В воротах спіткнувся.

Ой Бог знає, коли вернусь,
В якую годину,
Приймиж мою Марусеньку
За свою дитину.

Прийми її матусенько!
Всі ми в Божій волі,
Бо хто знає, чи жив вернусь,
Чи ляжу у полі“.

„Ой рада б я Марусеньку
За рідню прийняти,
Та все не так вона мене
Буде шанувати“.

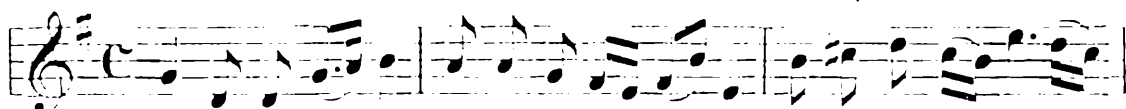
„Ой не плачте, не журіться,
В тугу не вдавайтесь,
Заграв кінь мій вороненький
Назад сподівайтесь“.

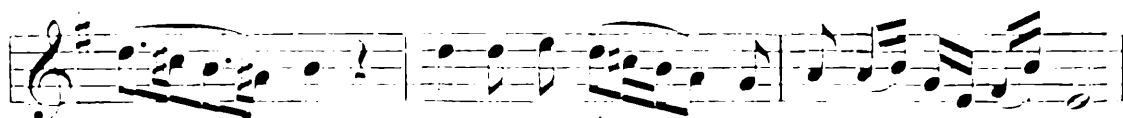
10. Ой ішли наші славні Запорожці.

Marciale.

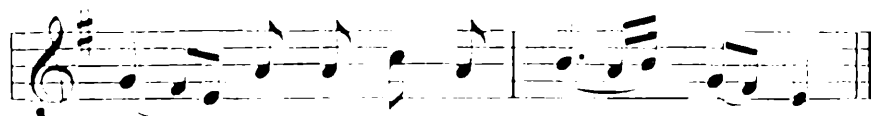
Народня пісня.

Ой ішли наші славні За-по-рожці та по над Бугом рі-

ко - - ю. Ой ши-ро-ко - ю та гли-бо-ко-ю,

гей та по над ли - ма - на - ми.

Ой а вже наші славні Запорожці
У великому жалю:
Ой не знали та поклонитися,
Гей та которому царю.

Ой уклонилися тому турецькому,
А що під ним добре жити,
Тільки за одно їм тай не мило,
Гей, що на свого брата бити.

Ой пише Москаль лист до кошового:
„Та ходіть до нас жити,
Віддам вам землю та по прежньому,
Аж по Дністер границю“.

Ой брешеш, брешеш, превражий Москалю,
Сеж ти хочеш обманити;
Ой як підемо у твою землю,
Гей та будем лоби голити.

„Ой не бійтеся, славні Запорожці,
Та цього нічого,
Щеж я в своєму білому царстві,
Гей та не зрадив нікого“.

Гей ужеж тії славні Запорожці
Тай не веселі стали,
Ой облягли їх, облягли Москалі,
Гей всіма сторонами.

11. Гей хвалився та козак Швачка.

Andante moderato. Народня пісня.

Гей хва - лив - ся та ко - зак Швач - ка,

під Бі-лу-ю цер-ков і - ду - чи: Гей, бу-дем бра-ти,

та ки-тай-ку дра - ти та в о - ну - чах топ-та-ти.

Гей, казав їм, козак Бондаренко,
А що славонька буде;
Гей, будем брати, та поли драти
Та плечі латати.

Гей на козаченьків, гей на молоденьких
Та пригодонька спала,
Гей що в середу, та в вечері
Та усіх Москва побрала.

Ой побрали, тай попарували
Усіх по два до купочки;
Гей заглядають оден на другого,
Як сизі голубочки.

Ой побрали, тай попарували,
Тай повезли возами,
Ой оглянемо на ту Україну,
Тай обіллємо сльозами.

Ой забрали, тай попарували,
Як тих голубів у парі,
Гей засмутилась уся Україна
Та як сонечко у хмарі.

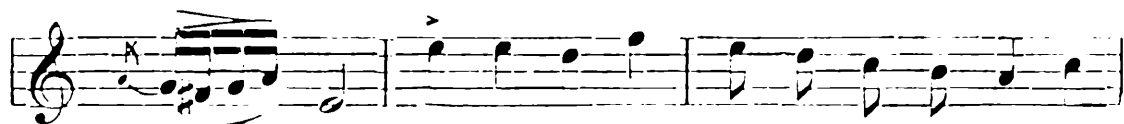
12. Розвивайся, ой ти, старий дубе!

Maestoso.

Народня пісня.

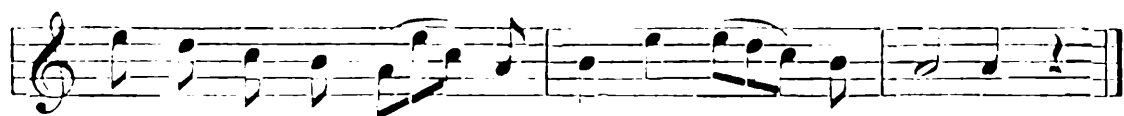
Ро - зви - вай - ся, ой ти ста - рий ду - бе, зав - тра мо - роз

бу - - де. Ви - би - рай - ся мо - ло - дий ко - за - че

зав - тра по - хід бу - - де. Ви - би - рай - ся

мо - ло - дий ко - за - че зав - тра по - хід бу - де.

Я морозу тай не боюся, завтра розвинуся,
Я походу тай не боюся, завтра виберуся. (2).

Ой розвився тай у край дороги та дуб зелененький,
Виїзджає тай з України козак молоденький. (2).

Ви, галочки-сизоперочки, підійміться в гору,
Ой ви, хлопці, славні запорожці, верніться до дому. (2).

Ой раді б ми тай піднятися, — туман налягає,
Ой раді б ми тай вернутися, — гетьман не пускає. (2).

Не так гетьман, та не так гетьман, як гетьманська мати,
Хоче нами, нами козаками, — врагів звоювати. (2).

А ми врагів тай не звоюєм, тільки роздратуєм,
Тільки нами, нами козаками, Дунай загардуєм. (2).

13. Ой і не гаразд.

Andante.

Народня пісня.

Наступає чорна хмара,
І дощик із неба,
Зруйнували Запороже,
Буде колись треба!

Ой і хоч гаразд, хоч і не гаразд,
Нічого робити,
Буде добре запорожцям
І під турком жити!

14. Ой на горі та женці жнуть.

Andante moderato. Народня пісня.

Ой на го - рі та женці жнуть, А по-під го-
ро - ю по-під зе - ле - но - ю ко - за - ки йдуть.

Попереду Дорошенко,
Попереду Дорошенко,
Веде своє військо,
Військо запорозьке } 2 рази.
Хорошенько.

А по заду Сагайдачний,
А по заду Сагайдачний,
Що проміняв жінку
За тютюн та люльку } 2 рази.
Необачний.

Гей, вернися, Сагайдачний!
Гей, вернися, Сагайдачний!
Возьми свою жінку,
Віддай тютюн, люльку, } 2 рази.
Необачний!

Мені з жінков не возиться,
Мені з жінков не возиться,
А тютюн та люлька
Козаку в дорозі } 2 рази.
Знадобиться.

Гей, хто в лісі, озовися!
 Гей, хто в лісі, озовися!
 Та викрешем вогню
 Та закурим люльку, } 2 рази.
 Не журися!

15. Ой щож бо то та за ворон.

Andante. Народня пісня.

Ой щож бо то та за во-рон, що на мо-рі
 кра - ка - є, ой щож бо то за бур-ла - ка,
 що всіх бур-лак збі-ра - є?

Збірайтеся, панове молодці
 Та все народ молодий,
 Тай підемо, панове молодці,
 У той лісок Лебедин.

Ой щож бо то, панове молодці,
 Щось у хмароньці гуде?
 Ой щось бо там, панове молодці,
 За пригодонька буде.

Рости, рости а клен древо,
 Рости в гору високо;
 Поховали пана отамана
 В сиру землю глибоко.

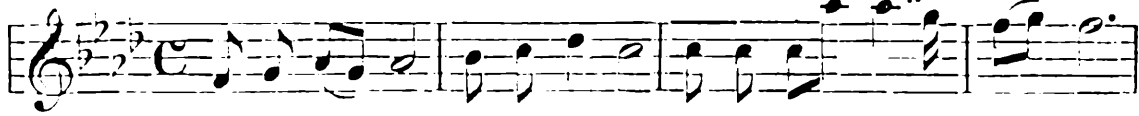
Рости, рости, а клен древо,
 Рости в гору ще вище;
 Поховали пана отамана
 В сиру землю ще глибше.

16. Ой Морозе Морозеньку.

Quasi funebre. Grave.

Народня пісня.

Ой Мо-ро - зе, Морозенку! ти преславний ко - за - че!

За то-бо-ю, Мо-ро-зен-ку, вся Вкраї-нонь-ка пла-че.

Не так тая Україна,
Як те гордеє військо,
Заплакала Морозиха
Ідучи на місто.

Не так теє горде військо,
Як старенькая мати,
Заплакала, заридала
Попід тинем хати.

Поховали Морозенька
На високій могилі
Піде слава про Мороза
По всій Україні.

17. Ви жертвою впали.

Quasi funebre. Grave.

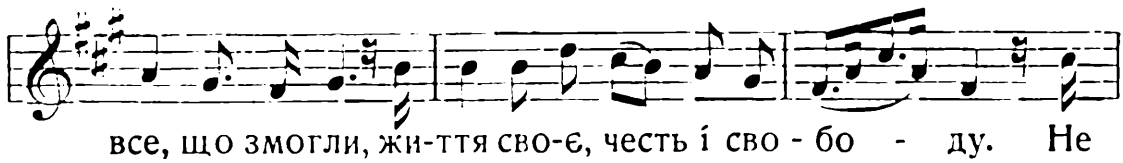
Револуційний марш.

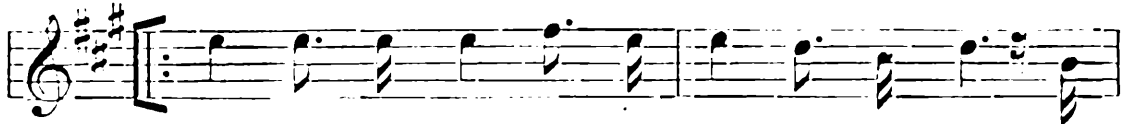
Ви жер-тво - ю в бо-ю не рів-нім лягли, злю-

бови до сво-го на - ро - ду, за ньо-го - від да ли - ви

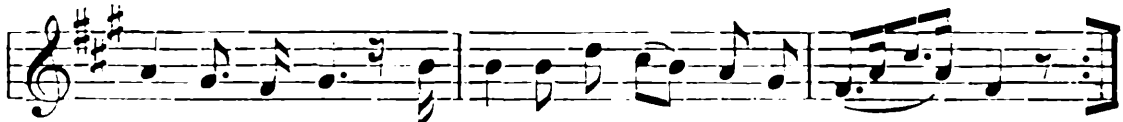
все, що змогли, жи-ття сво-є, честь і сво - бо - ду. Не

раз ви то - ми лись по тюр-мах страшних, не

раз вас жорстоко су - ди - ли Во - ро-жі - ка-ти і в кай

данах важких на муки, на смерть вас го - ни - ли.

Ідете потомлені, брязкіт кайдан,
Заковані ноги і руки,
Та дивитесь гордо, спокійно вперед,
Де вється шлях вашої муки.

А сонце горяче так страшно палить,
Виснажує всі ваші сили,
І ви споминаєте тих, що до вас
Так само сей шлях проходили.

Повстане народ і свободу собі
Здобуде, прожене неволю.
Прощайте ж, брати, — ви свій чесно пройшли
Геройський шлях бою за волю.

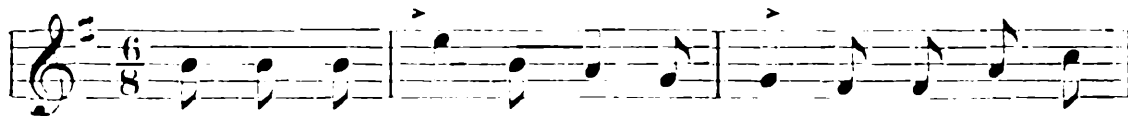
А деспот пирує в палаті своїй
Тривогу вином заливає,
Та ось на стіні вже зловіща рука
Свої страшні букви ставляє.

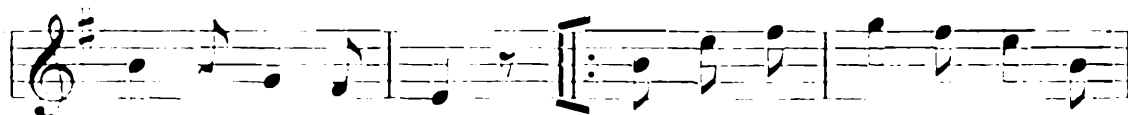
18. Реве та стогне Дніпр широкий.

Andantino.

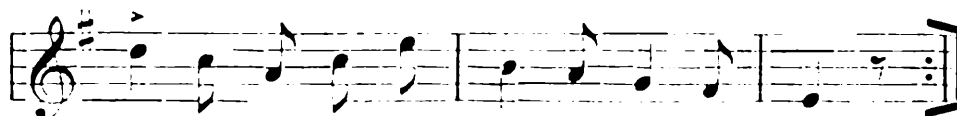
Слова Т. Шевченка.

Ре - ве та стог - не Дніпр ши - ро - кий. Сер - ди - то

ві - тер за - ви - ва, До до - лу вер - би гне ви -

со - кі, Го - ра - ми хви - лю пі - дій - ма.

І блідий місяць на ту пору
З за хмари деде виглядав,
Неначе човен в синім морю,
То виринав, то потопав.

Ще треті півні не співали,
Ніхто нігде не гомонів,
Сичі в гаю перекликались,
А ясень раз у-раз скрипів.

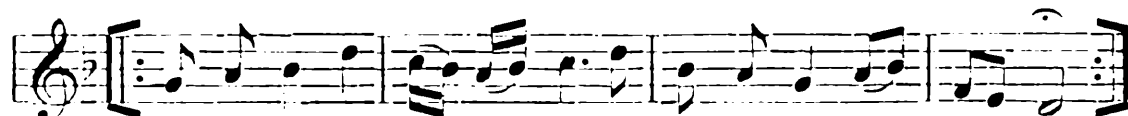
19. Ой і горе, горе.

Andante.

Народня пісня.

Ой і го - ре го - ре, гей! не - ща - сли - ва до - ле.'

І - зо - ра - ла Ма - ру - сень - ка мисленька - ми по - ле.

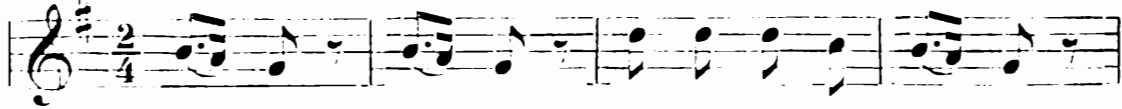
Карими очима, тай заволочила,
Дрібонькими слізоньками все поле змочила.

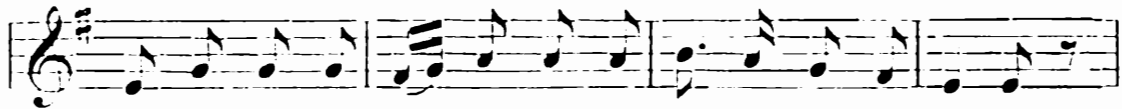
20. Дощик, дощик падає дрібненький.

Allegro.

Народня пісня.

До - щик, до - щик па - да - є дріб - нень - кий,

я ду - ма - ла, я га - да - ла За - по - рожець нень - ко,

я ду - ма - ла, я га - да - ла За - по - рожець нень - ко.

Як би знала, як би знала, звідки виглядати,
Тоб наняла, заставила стежки замітати.

Аж він іде, аж він іде, ступає дрібненько,
Тож то любо, тож то мило, дивитися, ненько:

Дощик, дощик, аж зі стріхи цяпотить,
Розсердився мій миленький, аж ногами тупотить.

Розсердився, розгнівався, мій милий на мене,
А як гляне, серце вяне і в нього і в мене.

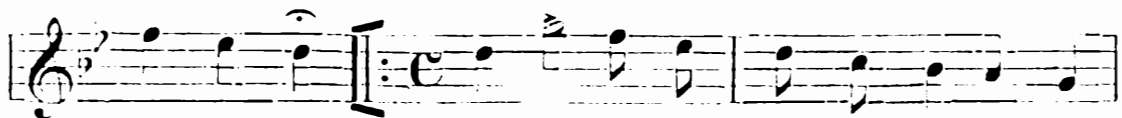
21. Ой у поли три криниченьки.

Andante.

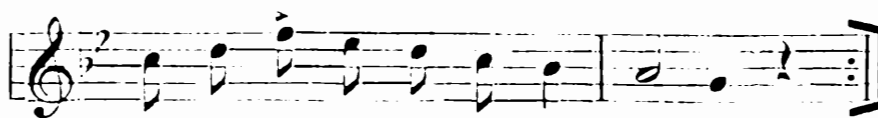
Народня пісня.

Ой у по - ли три кри - ни - чень - ки, лю - бив ко - зак три ді -

ви - чень - ки: Чор - ня - ву - ю, тай бі - ля - ву - ю,

тре - тью ру - ду пре - по - га - ну - ю!

Я чорняву тай з душі люблю,
На біляву залицяюся,
А з третьою препоганою
Хиба піду, розпращаюся. —

Не все тії тай сади цвितуть,
Що з зарання розвиваються,
Не все тії тай вінчаються,
Що любляться, тай кохаються!

22. Ой не ходи Грицю.

Andante sostenuto.

Народня пісня.

Ой не хо-ди Гри-цю та на ве-чер-ни-ці,

Бо на ве-чер-ни-цях са-мі ча-рів-ни-ці.

Ко-тра дів-чи-на чор-но-бри-ва - я, та ча-рів-ни

чень - ка спра-вед - ли - ва - я.

У неділю рано зілля копала,
А в понеділок переполоскала,
Прийшов вівторок, зілля зварила,
У середу рано Гриця отруїла.

Прийшов четвер, Гриценько вмер,
Прийшла п'ятниця, поховали Гриця,
У суботу рано мати дочку біла,
На що ти доню Гриця отруїла?

Ой мати, мати, жаль ваги не має,
Нехайже Гриценько двох не кохає;
Нехай не буде ні тій, ні мені,
Нехай достанеться сирій землі!

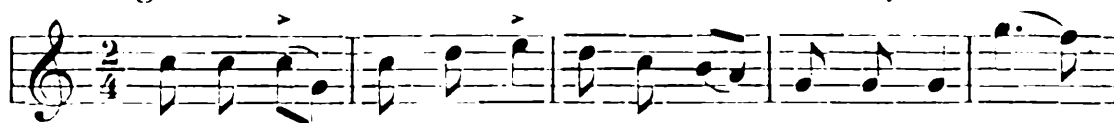
Оце тобі Грицю я так зробила,
Що через тебе мене мати била,
Оце тобі Грицю така заплата
З чотирох дощок темная хата!

23. Ой любив та кохав.

Allegretto.

Народня пісня.

Ой лю-бив та ко-хав со-бі дів-чи-ну мав. Гей-

як у са-ду виш-ня... за ли-хи-ми людь-ми

тай за во-ро-га-ми гу-ля-ти не вий-шла

за ли-хи-ми людьми тай за во-ро-га-ми гу-ля-

ти — не вий - шла.

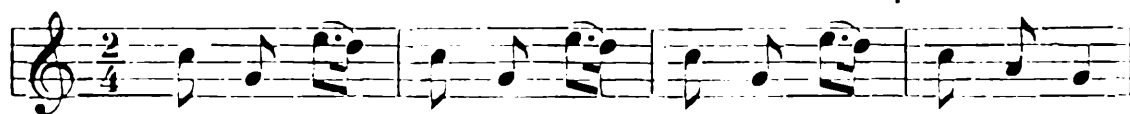
Покидаю тебе, серденько моє,
Гей! єдиному Богу,
А сам піду, а сам поїду
В далеку дорогу.

Дожидайся мене серденько моє,
Гей! та до себе в гості,
Як виросте в тебе у світлонці
Трава на помості.

24. І шумить і гуде.

Moderato.

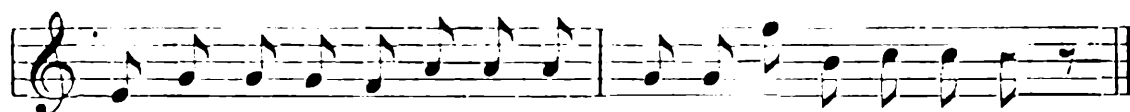
Народня пісня.

І шу-мить і гу-де, дріб-ний до-щик па-де.

А хтож ме-не мо-ло-ду-ю до домоньку по-ве-де.

А хтож ме-не мо-ло-ду-ю до домоньку по-ве-де.

Обізвався козак на солодкім меду,
Гуляй, гуляй чорнобрива, я до дому заведу.

Не веди ж ти мене, ой, прошу ж я тебе,
Бо лихого мужа маю, буде бити мене.

А я мужа не боюся, я мужови поклонюся,
Як він теє поміркує, може сей раз подарує.

На бік хлопці, на бік, бо чорт мужа несе,
Як побачить мене з вами, його трясця затрясе.

Най трясє, най трясє, як вітер лугами,
Такиж бо я молодая погуляю з вами.

І шумить, і гуде, скрипка грає, бас гуде,
Козак мовчить, а все знає, він до дому поведе!

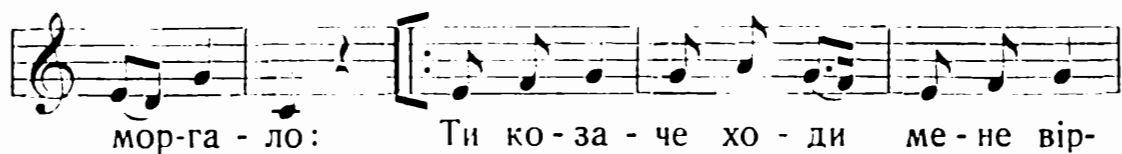
25. Дівча в сінях стояло.

Allo marcia.

Народня пісня.

Дів-ча в сі-нях сто-я-ло, на ко-за-ка

2. О, як мені ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе батько лихий,
В тебе батько лихий.
Серце моє!
3. Я батькови угожу,
І горілки націжу.
Таки серце ходи,
Мене вірно люби
Серце моє!
4. Ой, як мені ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе ворота скриплять.
В тебе ворота скриплять,
Серце моє!
5. Я воротам поражу,
Шматком сала помажу,
Таки серце ходи,
Мене вірно люби
Серце моє!
6. Ой, як мені ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе миші лихі,
В тебе миші лихі,
Серце моє!
7. Коли мишей боїшся,
На воротах повісься!
Ой згинь, пропади,
Та до мене не ходи,
Трастя тобі!

26. Ой бре море бре!

Allegretto.

Народня пісня.

Ой бре мо-ре, бре! Сип шин-кар-ко ще! Ёсть у ме-не

та рід-ний бать-ко — ви - ку - пить ме - не!

Ой бре море бре!
Сип шинкарко ще!
Ёсть у мене та рідна мати,
Викупить мене.

Ой бре море бре!
Сип шинкарко ще!
Ёсть у мене мила чорнобрива,
Викупить мене.

Ось і батько йде!
Гроший не несе!
От тепер же я, та шинкарочко,
Засів у тебе.

Ось і мати йде!
Гроший не несе!
От тепер же я, та шинкарочко,
Засів у тебе.

Ось і мила йде!
Грошики несе!
От тепер же я, та шинкарочко,
Вийду від тебе!

27. Верховино, світку ти наш.

Andante.

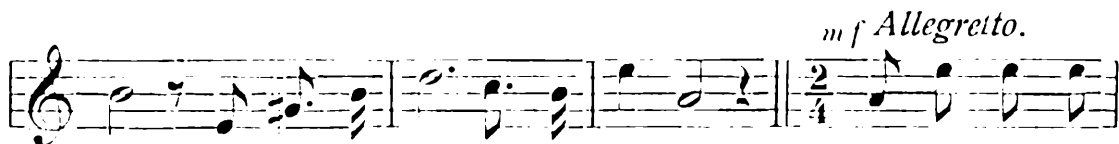
Народня пісня.

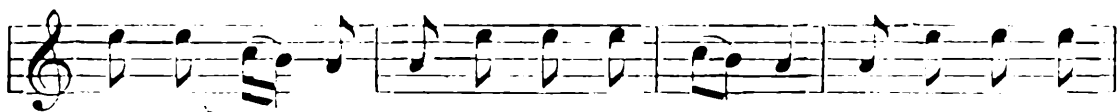
Вер-хо-ви-но, світ-ку ти наш, гей, як у

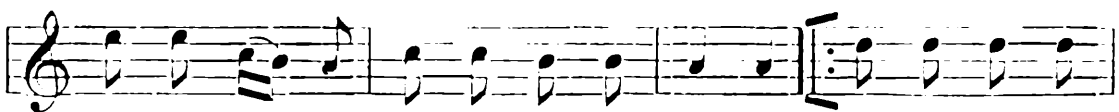
те - бе тут ми - ло! Мов іг - ри вод пли - ве тут

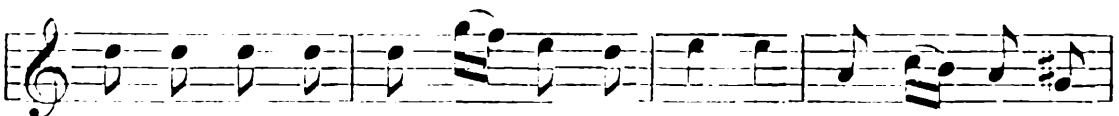
час сво - бід - но, шум - но ве - се - ло. Ой не - ма то

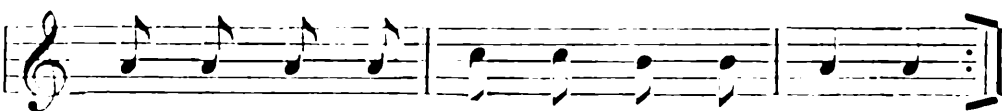
кра - ю кра - ю над ту вер - хо - ви - ну. Там би ме - ні

по - гу - ля - ти хоч од - ну го - ди - ну. Ой не ма то

кра - ю, кра - ю, над ту вер - хо - ви - ну. Там би ме - ні

по - гу - ля - ти хоч о - дну го - ди - ну.

З верха на верх, а з бору в бір,
З легкою в серці думкою,
В чересі кріс, в руках топір
Буяє легінь тобою:
Черемоше, Черемоше, чиста твоя вода
Дівчинонько з верховини, якаж твоя врода.

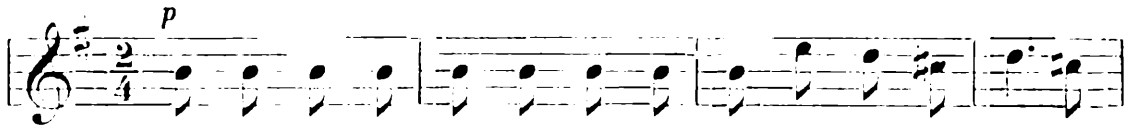
Там то бренить трембіти звук,
Щебече любо сопілка,
А як звіра завіє згук,
В челюсти плюне му цівка.
А я теє дівча люблю, що біле як гуся,
Воно мене поцілує, тільки притулюся.

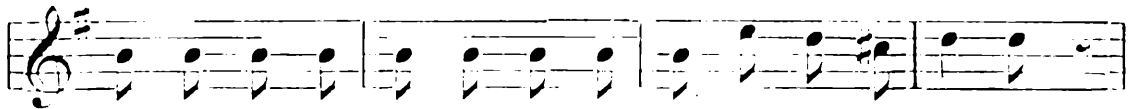
28. На городі керниченька.

Presto.

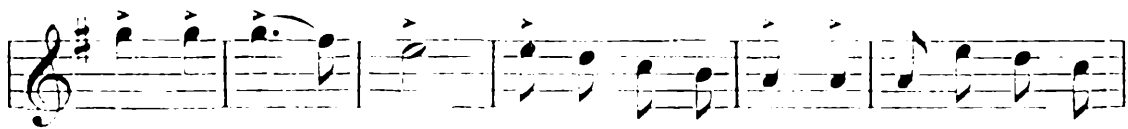
Народня пісня.

На го-ро-ді кер-ни-чень-ка по до-ро-зі те-рен,

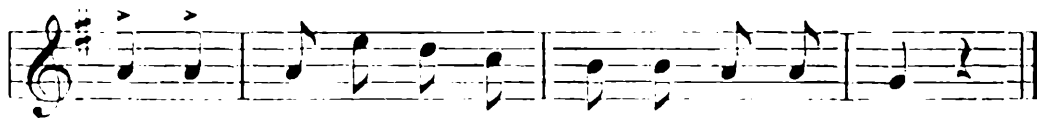
лю-бив же 'я дів-чи-нонь-ку, лю-блю і те-пе-ра.

Ой жаль, жаль. жаль сер-цю бу-де, візь-мутъ і - і лю-де

мо-я не-бу-де. Ой жаль, жаль, жаль серцю бу-де,

візь-мутъ і - і лю-де мо-я не бу - де.

А вжеж тая керниченька обрубленая,
А вжеж моя дівчинонька облюбленая.

Ой жаль серцю буде,
Візьмутъ її люде
Мая не буде.

А вжеж з тої керниченьки орли воду пють,
А вжеж мою дівчиноньку до шлюбу ведуть.

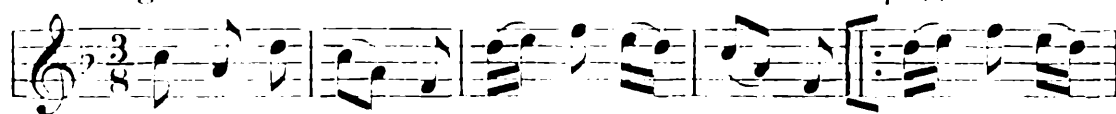
Ой жаль і. т. д.

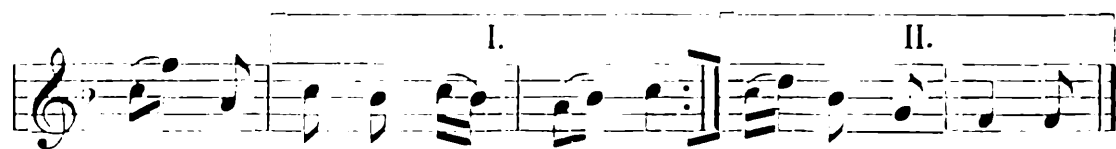
29. Через річеньку.

Allegretto.

Народня пісня.

Че-рез рі - чень-ку че - рез би - стру-ю по - дай ру-

чень - ку я по - ці - лу - ю я по - ці - лу - ю.

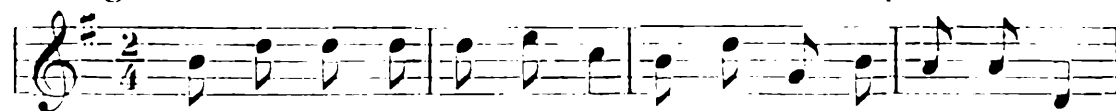
Ручки не подам, душі не згублю
Правди не скажу, кого я люблю.

30. Ой на горі дубина.

Allegretto.

Народня пісня.

Ой на го - рі ду-би-на, чи я луч-ка ку-ми-на,

е - я гой! е - я гой! Чи я луч-ка ку - ми - на.

Йти би її просити,
Чей би дала скосити.
Єя гой, єя гой!
Чей би дала скосити.

Моя трава шовкова,
Я дівочка попова,
Єя гой і. т. д.

Коси куме кілька хоч
Лем ми травку не столоч.
Єя гой і. т. д.

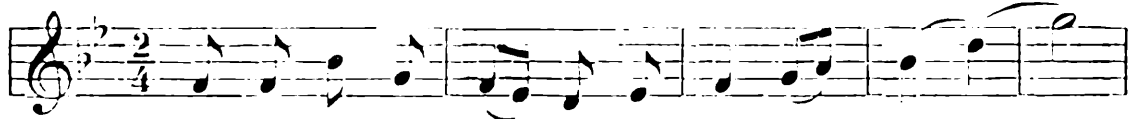
До роботи плачучи
А до танцю скачучи.
Єя гой і. т. д.

31. Ой летіла горлиця.

Allegro.

Народня пісня.

Ой ле-ті-ла гор-ли-ця че-рез сад—

че-рез сад, гей! роз-пу-сти-ла пі-ряч-ко на весь

сад— Гей—! на весь сад.

Ой хтож теє пірячко ізбере?
А хтож мене молодую забере?

На курочці пірячко в оден ряд,
Любимося, серденько, в оден лад.

На курочці пірячко рябоє,
Любимося, серденько, обоє!

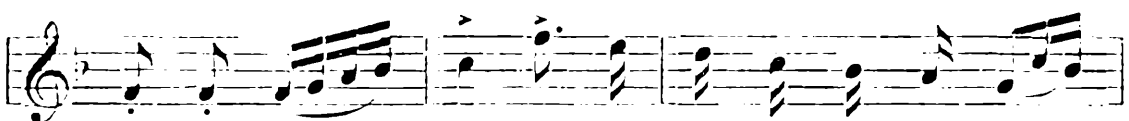
32. Та туман яром котить ся.

Allegro vivace.

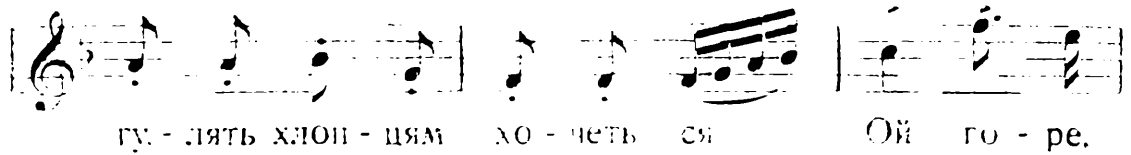
Народня пісня.

Та ту-ман я-ром ко-тить ся, гу-лять хлопцям

хо-чень ся —. Ой го-ре, го-ре, не бі-да

гу - лять хлоп - цям хо - четь ся Ой го - ре.

го - ре, не бі - да гулять хлопцям хо-четь-ся.

Та гуляй парню молодий,
Поки не зазнав біди.
Гей! горе не біда,
Поки не зазнав біди!

Козак у поход іде,
Дівка плаче, та гуде!
Гей! горе не біда,
Дівка плаче, та гуде!

Не плач дівко, не ридай,
Карих очей не стирай!
Гей! горе не біда,
Карих очей не стирай!

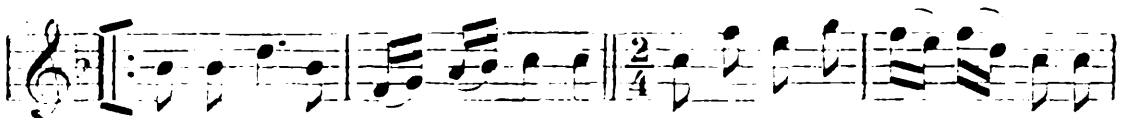
33. Час до дому.

Народня пісня.

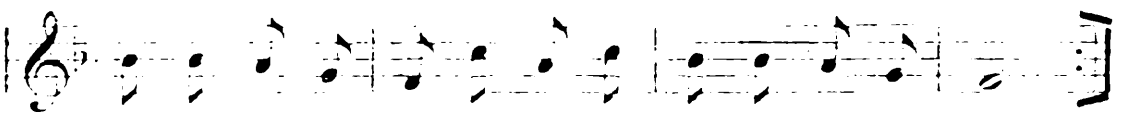
Andante.

Час до до - му час, час і по - ра, час і по - ра.

бу - де ме - не муж мій би - ти, не - ма ко - му бо - ро - нити,

час до до - му час, час, час, час, час до до - му час!

Спис пісень.

Передмова	3
1. Ще не вмерла Україна	5
2. Не пора Москалеви й Ляхови служити	6
3. Гей там на горі Січ іде!	6
4. Гей не дивуйте!	8
5. До волі з неволі!	9
6. Марш Гайдамаків	10
7. Гей Січ іде!	11
8. Максим козак Залізник	12
9. Засвітали козаченьки	12
10. Ой ішли наші славні Запорожці	14
11. Гей хвалився та козак Швачка	15
12. Розвивайся, ой ти, старий дубе!	16
13. Ой і не гаразд	17
14. Ой на горі та жінці жнуть	18
15. Ой щож бо то та за ворон	19
16. Ой Морозе Морозеньку	20
17. Ви жертвою впали	20
18. Рече та стогне Дніпр широкий	22
19. Ой і горе, горе!	22
20. Дощик падає дрібненький	23
21. Ой у поли три криниченьки	23
22. Ой не ходи Грицю на вечерниці	24
23. Ой любив та кохав	25
24. І шумить і гуде	26
25. Дівча в сінях стояло	26
26. Ой бре море бре!	28
27. Верховино, світку ти наш	28
28. На городі керниченька	30
29. Через річеньку	31
30. Ой на горі дубина	31
31. Ой летіла горлиця	32
32. Та туман яром котить ся	32
33. Час до дому час!	33

ВИДАВНИЧЕ ТОВАРИСТВО

„ВСЕСВІТ“

ПРАГА-СМІХОВ, КАРЛЬОВА УЛИЦЯ 13

має на складі і продає такі книжки:

а) українські:

Д. Дорошенко: Угорська Україна . . .	ціна кор.	4.—
В. Старий: Славянські оповідання . . .	„	4.—
В. Старий: На Зеленому острові . . .	„	4:50
В. Старий: Близький світ . . .	„	4.—
Др. В. Королів: Укр. герой Симон Петлюра (на 5 мовах) . . .	„	3.—
Ілюстровані казочки (3 ріжні) . . .	„	2.—
Мої малюнки I, II, III . . .	„	4.—
Війна грибів з жуками (мал. Судо- мори) . . .	„	4:50

б) чеські:

Серія: 12 книжочок „Познейме Україну“ . . .	„	1.—
Яромір Нечас: Виходоевропска траге- діе а: Україна . . .	„	4:50
І. Крок Укр.-чеські розмови . . .	„	3:50
Др. И. Дністряньський: Україна а мірова конференце . . .	„	4.—

в) в друку мається:

Н. Ковалевська: Чесько-укр. словар, Леся Українка:
Лісова пісня, В. Винниченко: „Lež“ (драма).

Крім сього мається баревні листівки з видами Київа
(15 ріжних), Шевченка, Садовського, от. Петлюри, Ко-
шиця, Директорії по ціні 50 сот. великі порт. от. Пет-
люри, по ціні 6 К.

При більших замовленнях значна скидка.